

Εκείνος κάποιος θὰ σὲ ἰδῆ καὶ θὰ σὲ ἀγαπήσῃ. Μίαν ἡμέραν θὰ ὑπανδρευθῆς. Τί θὰ γίνω τότε; ἡ ἰδέα ὅτι θ' ἀφήσῃς τὴν Γριζόλ καὶ ὅτι θὰ μὲ λησμονήσῃς, μ' ἔκαμε νὰ σακρῶσω.

— Καὶ σὺ δὲν ἔχεις κατὰ νοῦν νὰ ὑπανδρευθῆς;

— Ἐγὼ! καὶ ποῖος μὲ εἶδε ποτέ, σὺ μὲ ἐπισκιάζεις. — Ἡ Μαρίζ κατενόγη τὴν καρδίαν, ἐνηγκαλίσθη τὴν ἀδελφὴν της καὶ εἶπεν· — Ἐχε τὰς ἐλπίδας σου εἰς ἐμέ.

Ταῦτα καὶ μόνον ἔρχουν εἰς τὴν Μαρίαν διὰ παντός.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 000 —

ΠΑΡΘΥΣΜΟΣ ΑΡΚΤΩΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀμερικῆς ἐξέδοτο τὴν γενικὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν κατὰ τὸ 1860 ἔτος. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τῶν κατοίκων ὁ ἀριθμὸς ἀνέβαινεν εἰς 31 ἑκατομμύρια καὶ 648,496, ἐνῶ τὸ 1850, ἦτο 23 ἑκατομμύρια καὶ 191,570. Ἄρα ἐν τῷ διαστήματι δέκα ἐτῶν ἐγένετο αὐξήσις 8 ἑκατομμυρίων καὶ 456,926 ψυχῶν, ἥτοι 36 ἐπὶ 100. Τοιαύτη ταχίστη αὐξήσις δὲν γίνεται εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. Εἰς τὴν Γαλλίαν, παραδείγματος χάριν, τοιαύτη αὐξήσις ἐγένετο ἐντὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν· ἀλλ' εἰς τὴν Ἀμερικὴν μεταναστεύουσι περὶ τὰς 400,000 ψυχῶν κατ' ἔτος ἐκ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας· οἱ μετανάσται δὲ οὗτοι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸν νέον καὶ ἀπέραντον ἐκείνον τόπον ὄλους τοὺς πόρους τοῦ γηραιοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης.

Ἴδου δὲ καὶ πῶς διαμετρεῖται ὁ πληθυσμὸς οὗτος·

	1850	1860
Ἐλεύθεροι	19,987,571.	27,648,643.
Δοῦλοι	3,203,999.	3,999,853.
	23,191,570.	31,648,496.

Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἐντὸς δέκα ἐτῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι πῦξησαν κατὰ 7 ἑκατομ. καὶ 661,072, ἥτοι 38 1/2 ἐπὶ ἑκατόν, οἱ δὲ δοῦλοι κατὰ 795,854, ἥτοι 25 ἐπὶ 100.

Ἡ δὲ ἀναλογία τῶν ἐλευθέρων καὶ δούλων εἰς τὰς διαφόρους πολιτείας εἶναι αἱ ἐξῆς·

1. Πολιτεῖαι ἐλεύθεραι, τὸν ἀριθμὸν 23, περιεῖχον τὸ 1860 19 ἑκατομ. καὶ 46,473 ἐλευθέρων κατοίκων.

2. Πολιτεῖαι δοῦλαι, τὸν ἀριθμὸν 17, περιεῖχον τὸ αὐτὸ ἔτος 8 ἑκατομ. καὶ 602 470, κατοίκους ἐ-

λευθέρους, καὶ 3 ἑκατομ. 999,853 δούλους, τὸ ὅλον 12 ἑκατομ. 602,323.

Συγκρινόμενων τούτων πρὸς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1850 ἔτους μανθάνομεν ὅτι ἐν μὲν ταῖς ἐλευθέραις πολιτεῖαις ἐγένετο αὐξήσις 41 ἐπὶ 100, ἐν δὲ ταῖς δούλαις 32 μὲν ἐπὶ ἑκατόν ἐλευθέρων, 22 1/2 δὲ ἐπὶ 100 δούλων. Νέα αὕτη μαρτυρία ὅτι ἡ ἐλευθερία συντελεῖ εἰς τὴν ταχυτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ πληθυσμοῦ. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται σαφέστερον ἐὰν συγκριθῆ ἰδίως ἐκάστη τῶν Πολιτειῶν πρὸς τὴν ἄλλην. Ἐν Βιργινίᾳ, παραδείγματος χάριν, ἥτις ἐξ ὅλων τῶν Πολιτειῶν περιέχει πλείονας δούλους, ὁ πληθυσμὸς τούτων πῦξησεν ἐντὸς δέκα ἐτῶν 5 ἐπὶ 100, ἐνῶ ὁ τῶν ἐλευθέρων πῦξησεν 15 ἐπὶ 100. Εἰς τινὰς μάλιστα Πολιτείας φαίνεται ὅτι καὶ ἐλαττοῦνται ὁ τῶν δούλων, ὡς εἰς Μαριλάνδ, φέρ' εἰπεῖν, ὅπου κατέβη 61 ἐπὶ 100, καὶ εἰς Δελγουάρ ὅπου ἐγένετο ἐλάττωσις 34 καὶ 35 ἐπὶ 100.

Ἴδου πρὸς πλείονα πληροφορίαν πίναξ συγκριτικὸς τῶν δύο πληθυσμῶν κατὰ τὸ 1860 ἔτος.

	Ἐλεύθεροι	Δοῦλοι.
Βιργινία.	1,097,373	495,826
Μισσουρί.	1,085,595	915,649
Δύο Καρολίνας.	988,151	735,562
Κεντούκν.	920,077	225,400
Τεννέσση	859,528	287,442
Μαριλάνδ.	646,183	35,382
Γεωργία.	615,336	467,471
Ἀλαβάμη.	520,444	435,463
Τέξας.	445,799	184,956
Μεσσιισαίπη.	407,051	479,607
Ἀρκανσάς.	331,710	409,065
Ἐξ ἄλλαι Πολιτεῖαι.	715,223	428,390
	8,602,470	3,999,853

Μόνον μία πολιτεία ἡ τοῦ Μισσιισαίπη περιέχει πλείονας δούλους ἢ ἐλευθέρους. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑτέρα τῶν δύο Καρολινῶν, ἡ μεσημβρινή, λαμβανομένη κατ' ἰδίαν ἔχει μαύρους μὲν 407, 185, λευκοὺς δὲ 308, 186. Ἐν ὅλοις δὲ, εἰς τὰς Πολιτείας ὅπου ἡ δουλεία εἶναι παραδεδεγμένη, τῶν μαύρων ἡ ἀναλογία πρὸς τοὺς λευκοὺς εἶναι 317 πρὸς 1,000, ἥτοι δύο καὶ ἐπίκεινα λευκῶν πρὸς ἓνα μαῦρον.

ΩΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἴδου τί λέγει ὁ Κοραῆς (Ἄτ. τόμ. Δ'. σελ. 401) περὶ τῶν κοκκίνων ὠῶν τοῦ πάσχα. « Ἀπὸ τὸ Ἰουδαϊκὸν πάσχα μᾶς ἔμεινε τὸ ἀρνίον· ὅλοι σχεδὸν οἱ δυνάμενοι νὰ τ' ἀγοράσωσι, τὸ ἀγοράζουσι καὶ σφάζοντες τὸ εὐωχοῦνται τὴν Λαμπρὰν, τοῦτο μόνον διαφέροντες ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ἀντὶ ν' ἀλείψωσι τὰς θύρας μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, βάφουσι φυτικὸν χρῶμα κόκκινον αὐγά, καὶ τὰ τριώγουσι ἐψημένα, ἢ μᾶλλον ἀπολιθωμένα ἀπὸ τὴν ὑπερέψησιν. » Εἶναι ἄρα βέβαιον ὅτι ἐκ τοῦ ἀλείψμα-

τος τῶν θυρῶν παρήχθη ἡ βαρὴ τῶν ὠν ; Ἄλλοι τινὲς δαξάζουσι ὅτι ἡ συνήθεια αὕτη ἐγένετο κατὰ πρῶτον δεκτὴ μετὰ τὴν Δ' ἑκατονταετηρίδα, ὅτε ἀπαγορευθεῖσης ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς χρήσεως τῶν ὠν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ μάλιστα τὴν μεγάλην ἐβδομάδα, μέγας ἀριθμὸς ὠν συνετηρεῖτο, καὶ ὅτι διὰ τὰ πωληθῆσιν εὐκολώτερον διδόμενα ὡς δῶρα πρὸς τὰ παιδιά, ἐπενοήθη ἡ βαρὴ ἤτο δὲ ὄχι μόνον κόκκινον ἀλλὰ καὶ ἄλλων εἰδῶν τὸ χρῶμα, καὶ γραφαὶ διάφοραι ἐγένοντο ἐπὶ τῶν ὠν.

Ἄλλοι πάλιν ἀναιροῦσι τὴν ἰδέαν αὐτὴν λέγοντες ὅτι καὶ εἰς μέρη μὴ χριστιανικά, ὡς φερ' εἰπεῖν εἰς τὴν Περσίαν ὅπου δὲν ὑπάρχει νηστεία χρωματίζονται ὡς τὴν πρῶτην τοῦ ἔτους, καὶ ὅτι καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἔχουσι τὴν συνήθειαν ταύτην κατὰ τὸ Πάσχα αὐτῶν.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι τὸ βάπτειν τὰ ὠα εἶναι πολὺ ἀρχαιότερον τοῦ χριστιανισμοῦ, σύμβολον ἴσως θεογονικῶν μυστηρίων· οἱ Φοίνικες ἐλάτρευον τὸν Δημιουργὸν ὑπὸ σχῆμα ὠσειδῆς, καὶ ἐδόξαζον ὅτι ὁ ἔρως καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐξῆλθον ἀπὸ ὠν γεννηθέν ὑπὸ τῆς νυκτός.

Ἰνδικὴ τις εἰκὼν παριστάνει τὸν Δημιουργὸν ἔχοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὠα ἀνοικτὰ, ἐντὸς τῶν ὀπείων ὑπάρχουσιν ὄντα· ἐπὶ δὲ τοῦ κελύφους φαίνεται μόλις πλασθεὶς ὁ ἀνθρώπος.

Εἰς Ἰαπωνίαν μεταξὺ τῶν ἱερῶν εἰκόνων φαίνεται καὶ ὠν ἐξεργόμενον ἀπὸ τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦρος ὄρμων ἵνα συντρίψῃ αὐτό.

Πιθανώτατον ἄρα ὅτι ἡ συνήθεια τοῦ βάπτειν καὶ δωρεῖν ὠα ἀνάγεται εἰς ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν, ἀφοῦ οἱ λαοὶ τοὺς ὑποίους ὀνομάσαμεν θεωροῦνται ὡς οἱ ἀρχαιότεροι.

Ἀλλὰ διὰ τί τὰ ὠα χρωματίζονται καὶ δωροῦνται τὸ Πάσχα καὶ τὴν πρῶτην τοῦ ἔτους ; Ἴσως διότι ἐπὶ Ῥωμαίων καὶ ἐπὶ τῶν Φράγκων αὐτῶν μέχρι τῶν πρώτων Καπέτιων τὸ ἔτος ἤρχιζε τὸ Πάσχα· γνωστὸν δὲ ὅτι πανταχοῦ καὶ ἀείποτε ἐδίδοντο δῶρα, ὅπως καὶ σήμερον τὴν πρῶτην τοῦ ἔτους.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΠΕΡΙΠΗΓΗΣΙΣ.

Μὴ, φίλ', εἰς ἀρχαιότητας
τοῦ κόσμου ματαιότητας,
μὴ, φίλοι ! εἰς ἰτέας
τὰς μελαγχολικάς,

Μὴ, φίλοι, εἰς τὰ μνημάτα
τοῦ Χάρου προμηγύματα

μηδὲ ὑπὸ πτελέας
ἀόσμονε, νεκρῶν,

—οοο—

Μὴ εἰς Πανεπιστήμια !

τί ὠφελῶν προοίμια

ῥητόρων, καὶ σχολεία

ἑδασκάλων φθισικῶν ;

Μακρὰν ἀπὸ ληρήματα

καὶ μάταια λαλήματα·

εἰν' ὄλ' ἀγορησία

μωρῶν σχολαστικῶν.

—οοο—

Τί ἄρα θὰ κερδήσωμεν,

ἂν εἰς τὸν κόσμον ζήσωμεν,

μὲ πόνους καὶ πικρίας

καὶ σκίψεις σοβαράς,

Καὶ δὲν διασκεδάσωμεν,

χορεύσωμεν, γελήσωμεν,

μὲ κόμους καὶ εὐθυμίας

παντοτεινῆς χαρᾶς ;

—οοο—

Λοιπὸν ἄς εὐθυρήσωμεν

τὰ πάντα ἄς λημονήσωμεν

ὄχ' ὑπὸ κυπαρίσσου

καὶ τέπουσ θλιβεροῦσ,

Ἀλλ' εἰς λειμῶν' ἄς τρέξωμεν

γὰ ψάλλωμεν γὰ παίξωμεν

εἰς ἱα καὶ γαρκίσσουσ

εὐώδεισ, δροσεροῦσ.